

Sisäministeriö
kirjaamo.sm@gov.fi

Sisäministeriön lausuntopyyntö VN/18671/2022, 14.8.2024

Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksen lausunto päivitetyn toimintavalmiuden suunnitteluohjeen luonnoksesta

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos kiittää mahdollisuudesta lausua otsikon mukaisen ohjeen luonnoksesta. Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksen pelastuslautakunta antaa lausunnon Vantaan ja Keravan hyvinvointialueen puolesta ja toteaa yhteenvetona seuraavaa:

- ohjeluonnos ja sen taustamuistio ovat vielä keskeneräisiä, useassa kohdassa viitataan ohjeen toiseen kohtaan, taustamuistioon tai muutoin annettuun ohjeeseen – joita ei kuitenkaan ole kirjattu lausuntomateriaaliin tai kyseessä voi olla vielä julkaisemattomat ohjeet. Tämä vaikeuttaa kokonaisuuden hahmottamista ja yksityiskohtaisesti perustellun lausunnon tekemistä
- ohjeluonnos ottaa varsin hyvin huomioon onnettomuuksien ehkäisyn vaikutuksen riskialueiden muodostumiseen ja siten niiden pohjalta suunniteltavaan paloasemaverkkoon
- ohjeluonnos mahdollistaa pelastuslaitoksen käsityksen mukaan kärkiyksikön hyödyntämisen osana pelastustoiminnan järjestelmää tarkoituksenmukaisella tavalla
- ohjeluonnoksessa pelastustoiminnan toimintavalmiuden suunnitteluperusteiksi on nostettu aiemmasta poiketen alueelliset suorituskykytavoitteet. Nämä eivät kuitenkaan vaikuta pelastustoimen saamaan rahoitukseen, missä huomioidaan ainoastaan riskiluokkien 1 ja 2 alueiden määrä vuoden 2012 toimintavalmiusohjeen mukaisesti. Ohje on tältä osin ristiriitainen lainsäädännön kanssa.
- ohjeessa annetaan velvoite laatia uusi, ja mm. palvelutasopäätöksen kanssa päällekkäinen, vuosittainen toimintavalmiussuunnitelma. Tällaisia velvoitteita ei voi antaa ohjeessa, vaan ne tulee antaa lainsäädännössä tarkkarajaisesti määritellyllä asetuksella.
- ohjeluonnoksen luvun 4.1.1 suunnitteluperusteet ovat ensimmäisen tarkastelun perusteella varsin toimivat. Mutta luvun 7 valvontaperiaatteet poikkeavat oleellisesti edellä mainituista suunnitteluperusteista. Luku 7 tulee poistaa ohjeluonnoksesta tai valmistella laajoilta osin uudestaan.

Ylipäättänsä valtion pelastustoimen ohjauksen olisi oltava strategista ja vain keskeisimpiin järjestämisen periaatteisiin keskittyvää. Valtion pelastustoimen ohjaus tulisi toteuttaa ensisijaisesti säädösohjauksen välinein muita ohjausvälineitä kuten ohjeita välttämällä. Tehtävät ja vastuut tulee osoittaa lainsäädännöllä ja tarvittavilla valtioneuvoston asetuksilla. Lainsäädäntötyö edellyttää ohjeisiin verrattuna huomattavan laajan vaikutusten arvioinnin sekä asianmukaiset osallistumis- ja kuulemiskäytänteet. Lainvalmisteluun kuuluu hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti asianmukaisten kustannusvaikutusanalyysien tuottaminen sekä valtion rahoitusvastuun toteaminen velvoitteita pelastustoimelle osoitettaessa. Pelastustoimen toimintavalmiuden suunnitteluohjeesta ei ole tehty erillistä vaikutustenarviointia. Vaikutustenarviointi on kuitenkin olennainen osa lainvalmistelua ja ohjeiden laatimista, ja se auttaa tunnistamaan ja arvioimaan laaja-alaisesti erilaisia vaikutuksia, kuten taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia. Ilman asianmukaista vaikutustenarviointia ohjeet tuottavat palvelujen toteutuksen kannalta epätarkoituksenmukaisia ja vaikeasti korjattavia toiminnallisia seuraamuksia sekä ennen kaikkea perustelemattomia kustannuksia.

Yksityiskohtaisemmin pelastuslaitos toteaa lausuntonaan seuraavaa:

1. Määritelmät

Käsitteissä on vielä yleistä epätarkkuutta ja epätasaisuutta. Erityisesti suuronnettomuudet ja häiriötilanteet tulisi määritellä tarkemmin, mikäli kun ohjaavat toimintavalmiuden suunnittelua merkittävästi.

2. Johdanto

Lausuttavana oleva ohje olisi hallittavampi kokonaisuus, mikäli siinä keskityttäisiin pelastustoiminnan suunnitteluperusteisiin, kuten aiemmissa ohjeissa on tehty – ja siirrettäisiin AVI:n ja SM:n tekemää seurantaa ja valvontaa koskevat osiot omaksi ohjeekseen.

Perustelumuihistio, Muodostelmat ja vaste s. 8.

- Perusteluista puuttuu maininta vuoden 2012 ohjeen lukuun 7, joka mahdollistaa pienempien muodostelmien käytön: *”Jos riskiarvion perusteella on arvioitavissa, että onnettomuustilanteesta kyetään selviytymään pelastusryhmää pienemmällä kokoonpanolla, voidaan tilanteeseen hälyttää pelastusryhmää vähemmän voimavaroja.”*
- Kyseisen perustelumuihistion kohdan sisältö tulee muuttaa siten, että läpinäkyvästi esitellään myös em. lainauksen vaikutukset suunnitteluperusteisiin.

Perustelumuihistio, Toimintavalmiuden määrittely perustuu riskeihin s. 10-11.

- Perusteluihin on kirjattu ulkomailla tehtyjä tutkimuksia, mutta ohitettu kokonaan VTT:llä vuosikymmenten aikana tehty työ. Aiemmat ohjeet pohjautuivat voimakkaasti kotimaiseen tutkimukseen.

Perustelumuihistio, Vuonna 2012 julkaistun toimintavalmiuden suunnitteluohjeen vaikuttavuus, s. 19

- *"Myös tavoiteajoissa saavuttamattomien riskiruutujen lukumäärä on kasvanut enemmän niillä paikkakunnilla, joissa asemaverkkoon on panostettu, kuin niillä, joissa siihen ei ole panostettu."*
- Kyseessä on ajatteluvirhe. Jos on korvattu vanha asema uudella, vaikutus on voinut olla hyvä työturvallisuuteen, mutta asemapaikan sijainnin muutos on voinut vaikuttaa negatiivisesti. Tyypillisesti vanha asema on ollut keskellä taajamaa ja uusi paikka on saatu taajaman reunalta.
- Hyödyllisempää olisi tarkastella asemaverkon tihentämisen vaikutusta toimintavalmiuteen, tällöin johtopäätös olisi todennäköisesti päinvastainen.
- Taustatekijöiden huomiointi ilmeisesti puuttuu tästä tarkastelusta. Esim. väestömäärältä kasvava alue vs. pienenevä alue → riskiruutujen määrän muutos + onnettomuuksien määrän muutos + liikenteen sujuvuus. Nyt toteutettu tarkastelu vaikuttaa hieman kapeasta näkökulmasta tehdyttä.

Perustelumuihistio, 2.2.6 Tehtävähistorian käyttäminen tulevien tehtävien ennustamisessa, s. 32

- Pelastuslaitos näkee ongelmallisena, jos tarkastelua tehdään käyttämällä kaikkia kiireelliseksi rekisteröityjä pelastustoimen tehtäviä. Tällöin mukaan tulee paljon keikkoja, joissa pelastustoiminnalla ei ole tosiasiallisesti vaikuttavuutta, esim. tarkastus- ja varmistustehtävät. Tämä on ristiriidassa Pelastustoimen järjestämislain 3 §:n kanssa *"Pelastustoimen palvelut on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne voidaan hoitaa mahdollisimman tehokkaalla ja tarkoituksenmukaisella tavalla ja että onnettomuus- ja vaaratilanteissa tarvittavat toimenpiteet voidaan suorittaa viivytyksettä ja tehokkaasti."*

Perustelumuihistio, Automaattisten palo ilmoittimien välittämän tehtävän vaikutus rakennuspalon riskiin, s. 36

- Tarkastelussa oletetaan, että tulipalon todennäköisyys on ajan suhteen tasaisesti jakautunut. Tämä on jo liki 30 vuotta sitten todistettu virheelliseksi käsitykseksi. Tulipalot jakautuvat ajan suhteen eksponentiaalisesti, joten perustelumuihistiossa esitetty suoraviivainen kertolasku on täysin virheellinen. Kyseinen kohta on matemaattisesti epätosi ja tulee poistaa perustelumuihistiosta.

3.2.1 Pelastustoiminnan toimintavalmiussuunnitelma

Ohjeluonnoksessa esitetty toimintavalmiussuunnitelman laatiminen on päällekkäinen palvelutasopäätöksen kanssa, joten mikäli tällainen velvoite annetaan, tulisi palvelutasopäätöksestä annetun asetuksen yksityiskohtaisuutta karsia. Toimintavalmiussuunnitelman laadintavelvoite tulisi antaa asetuksella, ohjeella sitä ei voida edellyttää.

Kappaleessa neljä todetaan, että *”toimintavalmiussuunnitelman valmistelu tulee lisäksi yhteensovittaa pelastustoiminnan yhteistyöalueen muiden pelastuslaitosten kesken.”*

Toteutetaanko tämä Helsingin johdolla? Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksella on yhteistyösopimus myös Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen pelastuslaitosten kanssa. Ei riitä, että toimintavalmiutta yhteensovitetaan vain yhteistoiminta-alueittain, vaan jokaisen pelastuslaitoksen tulisi yhteensovittaa toimintavalmiuttaan myös naapuripelastuslaitosten kanssa. Tämä tukee pelastuslaissa jo vuodesta 1999 ollutta kirjausta, jonka mukaan hälytysohje tulee laatia siten, että tehtävään hälytetään lähimmät (käytännössä nopeimmat, ei lähimmät) tarkoituksenmukaiset yksiköt, aluerajoista riippumatta. Ohje tulee siis laatia asiakasnäkökulmasta.

4.1.1 Pelastustoiminnan toimintavalmiuden riskiruudukko

Esitetyt suunnitteluperusteet vaikuttavat toimivalta ratkaisulta. Mutta ohjeessa tulisi yksiselitteisesti todeta, että jos matkan aikana kohteesta saatujen lisätietojen perusteella pelastustoiminnan johtaja päättää tehtävän kiireellisyyden muuttumisesta A:sta tai B:stä C-kiireellisyysluokkaan, niin kyseisiä tehtäviä ei huomioida KoPPO-tarkastelussa.

Luvun viimeisessä kappaleessa todetaan *”Riskiruutujen luokat päivitetään valtakunnallisesti kerran vuodessa siten, että tammikuun ensimmäisenä päivänä tulee voimaan päivitetty riskiruutujen luokkajako. Onnettomuushistorian osalta aineistona käytetään lokakuun loppuun mennessä tapahtuneita onnettomuuksia viisi vuotta taaksepäin. Riskiruutujen luokkajako on siten voimassa aina yhden kalenterivuoden. Tietojärjestelmässä, jossa pelastustoimen toimenpiderekisteriä ylläpidetään, tehdään muutokset siten, että jokaisesta sattuneesta onnettomuudesta tallennetaan tieto tapahtumahetkellä voimassa olleesta tapahtumapaikan riskiluokasta.”*

Jos tammikuun alussa tulee voimaan kunkin vuoden riskiluokkajako, miten varmistetaan, että ko. vuoden rahoitus perustuu oikeaan luokitteluun? VM:lle on tähän mennessä toimitettu myös itse korotetut ruudut jo elokuussa. Tällöin rahoituslaskelman pohjalla olevat ruudut perustuisivat edellisen vuoden tietoihin. Voisi olla tarkoituksenmukaista aikatauluttaa muutokset siten, että niiden vaikutus rahoitukseen tulee huomioitua.

4.1.2 Suorituskykykohtainen palvelutarpeen arviointi

Ohjeluonnoksessa edellytetään arvioitavan toimintavalmiuden ja pelastustoiminnan suorituskykykohtainen palvelutarve alueen eri osissa valtakunnallisesti määriteltyjä yhdenmukaisia suorituskykyvaatimuksia ja kyvykkyyksiä hyödyntäen. Niiden pohjalta tulee suunnitella kunkin alueen eri osien perustoimintavalmius.

Tällä hetkellä ei ole käytettävissä arvioinnin tekemiseen yhdenmukaisia perusteita eikä etenäkään (perustelumuiston s. 66 taulukossa esitetyn) todennäköisyyden yhdenmukaiselle määrittämiselle. Jos tämä toimintatapa otetaan käyttöön, se tulee aiheuttamaan laajan kirjon eri pelastuslaitosten suunnitteluperusteissa ja siten tulee johtamaan hallitsemattomaan palvelutason heittelemiseen eri pelastuslaitosten samankaltaisilla alueilla. Historiatietojen ohjattu hyödyntäminen todennäköisyyden arvioinnissa voisi osittain korjata esitettyä toimintamallia.

5. Toimintavalmiuden suunnittelu

Sivu 22 toinen kappale: *”Toimintavalmiuden suunnittelussa on tarpeen tietää, kuinka paljon voimavaroja on käytettävissä. Ensin on laadittava luonnos palveluiden tasosta. Kun niitä vastaava kustannustaso on selvitetty ja tarvittava voimavarat toimintaan palvelutasopäätöksessä on saatu, voidaan laatia lopullinen toimintavalmiussuunnitelma.”*

Palvelutasopäätös ei ole hyvinvointialueen talousarvio. Toimintaan tarvittavat voimavarat päätetään aluevaltuuston talousarviossa. Ohjeluonnos johtaa siihen, että sekä palvelutasopäätöksessä että toimintavalmiussuunnitelmassa käsitellään osin samoja asioita. Hallinnollista byrokratiaa tulisi vähentää lisäämisen sijaan. Siksi joko palvelutasopäätöksen sisältöä ja rakennetta tulee keventää, tai poistaa toimintavalmiussuunnitelman laatimisvelvoite.

Kyseinen kohta on myös ristiriitainen kohdan 3.2.1 Pelastustoiminnan toimintavalmiussuunnitelma kanssa, siinä todetaan että *”Optimitilanteessa palvelutasopäätöksen ja toimintavalmiussuunnitelman valmistelu kulkee rinnakkain.”*

Sivulla 25 kolmannessa kappaleessa todetaan: *”Perustoimintavalmiuden suunnittelussa määritetty suorituskyky ja palveluverkko on pohjana toimintavalmiuden suunnittelussa.”*

Perustelumuistiossa ei ole mitään sisältöä luvun 5 osalta, joten esitetyn toimintamallin toimivuudesta ei voida esittää vielä arvioita. Toisaalta ohjeluonnos on hieman ristiriitainen suorituskykyasioiden osalta, tässä kohtaa alue määrittelee suorituskyvyn - mutta ohjeluonnoksen sivulla 5 todetaan että *”Suorituskykyvaatimukset ovat määrittelyjä tai vaatimuksia, jotka asetetaan järjestelmälle tai toimintamallille, jotta sen suorituskyky vastaa tiettyä tavoitetta tai standardia. Pelastustoimen suorituskykyvaatimukset ovat valtakunnallisesti yhdenmukaisia, ja ne vahvistaa sisäministeriö.”*

5.1.1 Ensimmäinen yksikkö

Kolmannen kappaleen, vinkkilaatikon ja liitteen 2 määrittelyt ensimmäisen yksikön suorituskyvystä vaikuttavat tarkoituksenmukaisilta ja pelastuslaitoksen näkemyksen mukaan ne mahdollistavat kärkiyksiköiden järkevän toiminnan.

Pelastustoiminnan toimintavalmius päällekkäisten pelastustoimen tehtävien aikana

Sivulla 29 todetaan *”Pelastuslaitoksen tulee arvioida ja suunnitella, miten pelastustoiminnan riittävä toimintavalmius varmistetaan päällekkäisten tehtävien aikana.”*

Olisi toivottavaa, että ohjeessa annettaisiin selkeämpi määritelmä mikä on hyväksyttävä riski päällekkäiselle tehtävälle. Jos se jää kunkin alueen päätettäväksi, tuloksena ei tule olemaan yhdenmukainen valtakunnallinen käytäntö.

Pelastustoiminnan tehtävät ovat ajan suhteen eksponentiaalisesti jakautuneita, tämä pitää huomioida, jotta tilastolliset tunnusluvut (esimerkiksi oletettu kahden tehtävän välinen aika) voidaan arvioida oikein.

5.2 Suuronnettomuuksien sekä häiriötilanteiden edellyttämän toimintavalmiuden suunnittelu

Luvun viimeinen kappale *”Pelastustoiminnan johtamisen suorituskyky ja toimintavalmius suuronnettomuuksiin ja häiriötilanteisiin on valtakunnallisesti määritelty pelastustoiminnan valtakunnallisissa johtamisohjeissa, joita tarkennetaan pelastuslaitosten ja yhteistyöalueiden johtamisohjeissa ja -suunnitelmissa.”*

Ohjelunoksesta viitataan valtakunnallisiin johtamisohjeisiin, joita pelastuslaitosten tulisi täydentää alueellisilla ja yhteistyöalueet kattavilla johtamisohjeilla ja -suunnitelmissa. Valtakunnallisia johtamisohjeita ei tietääksemme ole vielä annettu, eikä edes tietoa niiden valmistelusta tai voimaantulosta.

5.3 Poikkeusolojen aikaisen toimintavalmiuden suunnittelu

Sivulla 33 todetaan *”Kiireellisiin tehtäviin, jotka johtuvat asevaikutuksesta, ei voida soveltaa etukäteen suunniteltuja vasteita. Tehtävien on välityttävä johtokeskukseen, joka arvioi, missä vaiheessa kohteeseen lähdetään, millaisella vahvuudella ja missä vaiheessa resursseja voidaan täydentää.”*

Viitataan tässä valtioneuvoston asetuksen tilanne- ja johtokeskusjärjestelyiden kokoamisesta (VNA 145/2024) mukaiseen pelastustoiminnan yhteistyöalueen johto- ja tilannekeskukseen (YTA-JOKE/TIKE)? Mikäli näin on, tulee varautua myös paikallisesti tehtävään arviointiin YTA-JOKE/TIKE:n mahdollisen poikkeusoloista johtuvan suorituskyvyn laskun myötä (henkilöstövaje, tieto- ja viestiliikenneyhteyksien katkeaminen yms.). Toimintavalmiuserä on yhdenmukaistaa pelastustoiminnan suunnittelua

kansallisesti. Siksi olisi perusteltua ottaa myös kantaa siihen, että mitkä osat tai mahdollisesti koko toimintavalmiussuunnitelma tulisi määrittää ei-julkiseksi dokumentiksi.

Sivulla 33 todetaan *”Poikkeusoloihin varaudutaan sisäministeriön pelastustoimen valmiussuunnittelusta erikseen annetun ohjeen mukaan.”*

Pelastuslaitoksen käsityksen mukaan Sm ei ole julkaissut edellä mainittua ohjetta.

5.4 Pelastustoiminnan johtaminen

Sivulla 34 todetaan *”Pelastustoiminnan johtamisjärjestelmä tulee suunnitella ja toteuttaa pelastustoiminnan johtamisen valtakunnallisten yhtenäisten periaatteiden mukaisesti.”*

Ohjeluonnoksessa jää epäselväksi se, että missä on määritelty valtakunnalliset yhtenäiset periaatteet.

6.1 Pelastusmuodostelmien hälyttäminen

Sivulla 35 todetaan *”Suunnitteluperusteista huolimatta pelastustoiminnan toimintavalmiutta tulee käyttää pelastustoiminnan todellisen tarpeen perusteella, ja erilaisia kiireellisiä ja kiireettömiä tehtäviä voidaan myös suunnitellusti hoitaa pelastusryhmää pienemmällä muodostelmalla sellaisissa matalariskisissä tilanteissa, joissa voidaan arvioida, että onnettomuuden seurausten leviämiskaava on pieni, ja pelastusryhmää pienemmän muodostelman suorituskyky on riittävä tehtävän turvalliseen suorittamiseen.”*

Pelastuslaitoksen näkemyksen mukaan tämä periaate on järkevä ja se mahdollistaa kärkiyksiköiden tarkoituksenmukaisen toiminnan.

Jotta valvova viranomainen ei tulkitsisi ohjetta mielivaltaisesti, pyydetään sivun 36 alkuun lisäämään alleviivatut sanat tarkentamaan ohjeen tarkoitusta:

”Seuraavat kohdat eivät ole tyhjentävä listaus matalariskisistä tilanteista. Tällaisia tehtäviä voisivat olla esimerkiksi:”

Esimerkkeihin voisi harkita lisättävän matalariskiset liikenneonnettomuudet (ns. peltivahingot), kuten pienet tieliikenneonnettomuudet, jotka tapahtuvat tiealueilla, joilla nopeusrajoitukset ovat alle 60 km/h.

7 Toimintavalmiuden arviointi ja kehittäminen

Pelastuslaitos näkee luvun 7 hyvin ongelmallisena ja esittää että se poistetaan ohjeesta ainakin siihen saakka, että se on valmisteltu samoilla periaatteilla kuin muu ohje. Keskeinen ongelma on se, että luvun 4 mukaisesti paloasemaverkoston suunnitteluperusteet – KoPPO tarkastelu – huomioi A- ja B kiireelliset tehtävät seuraavista onnettomuustyypeistä:

- rakennuspallo
- rakennuspalovaara
- muu tulipalo
- liikennevälinepalo
- maastopalo
- räjähdys/räjähdysvaara
- sortuma/sortumavaara
- ihmisen pelastaminen
- vaarallisten aineiden onnettomuus
- liikenneonnettomuus, jossa on ollut henkilövahinkoja

Nämä ovat tehtävätyyppejä, joissa voidaan Pelastustoimen järjestämislain 3 §:n mukaisesti olettaa olevan tarvetta kiireelliselle pelastustoiminnalle. Luvussa 7 linjataan, että AVI tekisi valvontaa eri periaatteella, se ottaisi tarkasteluun myös seuraavat A ja B kiireelliset onnettomuustyypit:

- Liikenneonnettomuudet, joissa ei ollut henkilövahinkoja
- avunantotehtävät
- eläimen pelastaminen
- häkeen liitetyn paloilmoittimen tarkastustehtävät
- muut tarkastustehtävät
- muun paloilmoittimen tai palovaroittimen tarkistustehtävät
- vahingontorjuntatehtävät
- virka-aputehtävät.

Tämä ristiriitainen tarkastelutapa tulee aiheuttamaan sen, että paloasemien sijoittelu on voitu suunnitella täysin oikein luvun 4 periaatteiden mukaisesti, mutta AVI valvoo osittain eri asioita. Tällöin AVI pahimmillaan antaa korjausmääräyksen pelastustoiminnan puutteiden korjaamiseksi - käytännössä paloaseman rakentamiseksi - alueelle, johon sille ei ole todellista tarvetta. **Suunnittelu ja arviointi tulee toteuttaa samoilla periaatteilla – huomioidaan vain ne tehtävät, joissa riskit toteutuvat.**

Muutama yksittäinen huomio luvusta 7

- 7.1.2 Vuositarkastelu, s. 41 *”Vuositarkastelussa kuvataan ruutujen lukumäärä, joissa ensimmäisen yksikön toimintavalmiusaikaavaatimuksia ei ole saavutettu. Tarkastelussa huomioidaan vain ruudut, joissa on vuoden aikana ollut vähintään viisi tehtävää.”*
 - o Tarkastelussa tulisi huomioida vain ohjeen kohdan 4.1.1 tehtävätyypit.
- 7.2 Tehtävän edellyttämä pelastustoiminta, s. 41 *”Tehtävän edellyttämän pelastustoiminnan arviointi tehdään pääasiassa suunnittelun arvioimisella.”*
 - o Tämä on ristiriidassa Pelastustoimen järjestämislain 3 §:n kanssa *”Pelastustoimen palvelut on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne voidaan hoitaa*

mahdollisimman tehokkaalla ja tarkoituksenmukaisella tavalla ja että onnettomuus- ja vaaratilanteissa tarvittavat toimenpiteet voidaan suorittaa viivytystä ja tehokkaasti.

- Suunnittelun tarkasteleminen irrallaan toteutuneista riskeistä ja toteutuneesta toiminnasta on erittäin huono ajatus. Valvojan viranomaisen tulee pystyä tekemään hieman monimutkaisempaa analyysiä, jotta toteutetaan em. järjestämislain kohdan periaatetta.

- Samaa asiaa on käsitelty myös perustelumuition kohdassa 7.2 sivulla 79. Suorituskykytarpeiden luokittelu isommiksi kokonaisuuksiksi on järkevää, mutta ohjeessa kuitenkin todetaan, että esitettyä mallia ei käytetä, vaan arvioidaan *”suunnittelun onnistumisen kautta, ei toteutuneiden toimintavalmiusaikojen kautta.”*

- Ja myös Perustelumuition kohdassa 7.2.1 Suunnittelun arviointi, s. 88 *”Siten mikäli esimerkiksi resurssipuutteiden takia suunnitellut suorituskyvyt eivät ole olleet käytettävissä mahdollisessa suorituskykytarpeessa, se arvioidaan toteutuneen toimintavalmiuden puutteeksi, vaikka kyseistä suorituskykyä ei olisi arviointiaikana tarvittu.”*
 - Kuten aiemmin on todettu, tämä on ristiriidassa lainsäädännön kanssa.

Lausunnon antoi Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksen pelastuslautakunta 9.10.2024